

Starohobezský

S L O N

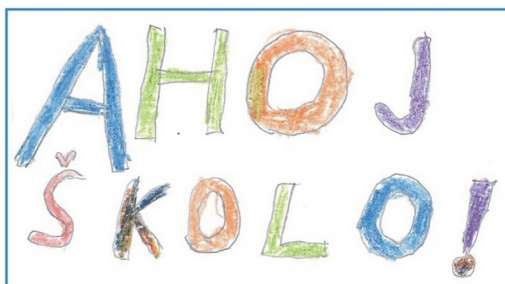
září
2015

K
Í
N
D
O
V
Ú

Po prázdninách mám jaksí pomalý start, ale to nejsem sám, vidíte? Na mimořádně slunečné prázdniny zavzpomínají někteří z vás a tradičně se nám představí noví žáci a žákyně z 6. třídy. Ti se navíc postarali o výtvarnou stránku tohoto časopisu, za což jim patří poděkování. A jako bonus nahlédněte do hodiny paní učitelky Michlové, kde právě probíhají hrátky s... ale to už si na stránkách Slona nalistujte sami.

Vítejte v novém školním roce a na stránkách školního časopisu!

Slon

AHOJ
ŠKOLLO!

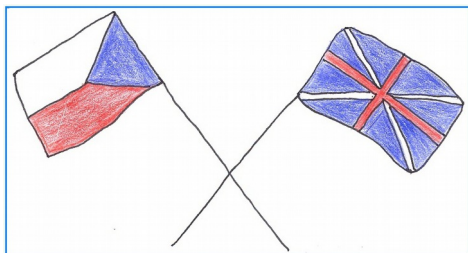
První den jsem jako každý rok jel za babí za Kroměříž. Poté jsem se skoro celý měsíc válel, ale na konci července jsem jel s rodiči do Českého ráje na čtyři dny. Byli

Vzpomínáme na prázdniny

jsme na Drábských světničkách, na hradu Kost a Trosky a v Prachovských skalách. Poté jsme přijeli domů a hned další den jsme jeli do Vídně na letiště. Letěli jsme do Chorvatska do Splitu a z letiště jsme jeli do Primoštenu. Měli jsme apartmán s ložnicí, dětským pokojem, obývánkem, jídelnou, kuchyní a koupelnou. Z ložnice a jídelny byla terasa s vyhlídkou na moře. Měli jsme i soukromou pláž, kde jsem se hodně potápěl a sledoval ryby. S tátou jsem ulovil chobotnici. Každý den jsme chodili na oběd a večeři a jedli to, na co jsme měli chuť. Po návratu domů jsem měl narozeninovou oslavu, která se mi moc líbila. Pár dní po narozeninách jsem jel se školou znovu do Londýna. Bydlel jsem s Tomášem a Rosťou u paní - babči, která byla moc hodná. V Londýně byly nejlepší Sea Life, Buckingham Palace a nákupní centra.

Ondra

V sobotu 15. 8. jsme vyjeli do Anglie. Cesta byla nudná. Když jsme dorazili na státní hranice, kde nám kontrolovali pasy, tak Ondru nechtěli pustit, asi si mysleli, že je to

uprchlík. Pak zavolał paní učitelku a ta všechno vysvětlila. Dlouho jsme čekali, než popluje trajektem. Než jsme dopluli do Velké Británie, tak to trvalo hodinu a čtvrt. První den mě moc nebavil, byla jsem celkem unavená. Okolo sedmé si nás vyzvedly hostitelské rodiny. Když jsme dorazily do rodiny, tak nám paní řekla, ať si vezmeme věci a jdeme nahoru, že bude večeře za půl hodiny.

Nahore byly dva pokoje. Takže jedna musela spát sama. Eva se obětovala, a tak já byla s Ivet. Pak nás paní zavolala na večeři, měly jsme kuře s rýží. Taky nám řekla, že mají třináctiletého Jordana. Pak jsme šly nahoru a připravily se do postelí. Druhý den se nám nechtělo vstávat. Na snídani jsme chodily okolo sedmé a jedly to samé: cereálie s mlékem, tousty s nutellou a džus. Pak nás odvezli na místo, kde jsme se měli všichni sejít. Tenhle den v Anglii byl nejlepší, protože jsme šli k moři a poblíž byl podmořský svět. Tam jsme viděli žraloky, rejnoky, karetu obrovskou a všelijaké ryby. Já si pohladila rejnoka, a to se nesmělo, ale i hvězdičci, která se mohla pohladit. Po zbylých dnech jsme měli skoro stejné programy. Z přístavu Dover jsme pluli do francouzského Calais. A zde jsme nasedli opět do autobusu a pokračovali k domovu. Po příjezdu do České republiky jsme vyložili průvodce v Plzni. Po necelých dvou hodinách jsme dojeli k Jindřichovu Hradci. Pomalu se nám začal vyprazdňovat autobus. A pak jsme konečně vystoupili i my. Když jsme přišla domu, tak jsem řekla: „Všude dobře, ale doma nejlépe!“ Tohle byl můj zážitek z prázdnin.

Kristýna K.

Tento rok jsme byli ve Španělsku. Bylo to tam super každý den. Svítlo slunce a bylo přes 30°C. Každý den jsme večer chodili na trhy a do obchodů. Vždycky jsme s tátou čekali na holky. Museli jsme čekat tak hodinu v jednom obchodě a pak si holky stejně nic nekoupily. Měli jsme souseda, který vyráběl náramky, tak nám 2 dal a my jsme mu za to dali 2 piva. Ty náramky prodával na trzích a vždycky, když jsme na ty trhy šli, tak jsem ho tam viděl. Štěstí bylo, že jsme tam našli Wi-Fi, ale mně se tam nechtělo chodit, protože to bylo asi 4 kilometry daleko od nás. Moře bylo fajn - byly velké vlny, ale já jsem chodil spíše do bazénu.

Tomáš D.

O prázdninách jsem měl hezké zážitky. Byli jsme na koňských závodech v Humpolci, s mamkou u sestry Vandy v Táboře, koupal jsem se ve velkém bazénu. Jinak doma bylo dobře, narodilo se nám 12 koťátek. Před koncem prázdnin jsem se svezl v kombajnu a v traktoru, někdy mi dovolili i řídit. Do školy jsem se docela těšil, hlavně na dobré kamarády. Ještě si uděláme jeden výlet na Šumavu. Podíváme se za tažnými psy, protože mamka dostala poukaz na jízdu se psím spřežením. A to je vše z mých prázdnin.

Matěj

Byl jsem na táboře, bylo to tam super. Měl jsem tam kamarády a vedoucí nám dávali zábavné úkoly. Tábor byl v Dešné na faře. Pak jsem byl na Slovensku ve Velkém Mederu v lázních. Rád jsem tam jezdil na tobogánu, plaval, skákal ze skokánku do vody. Bylo to tam super. Potom jsme jeli s rodinou do Telče na kolech. Trochu dřina, ale stálo to za to. Nakonec jsme byli u mamčininy kamarádky v Rakousku, kousek od Vídně. Vzali nás na slavnost, kde byly středověké domy. Ukazovali, jak se dřívě vyrábělo. Byly tam i stánky, kde se dalo nakoupit. Moc pěkné.

Honza

Můj zážitek? Hm, co bych napsala, všechno už jsem řekla, tak co? Už vím, co budu psát! Minulý rok jsem se ve škole moc nesnažila, tak mi mamka řekla, že když se začnu snažit a budu mít dobré vysvědčení, tak se sejdu s Tomášem Klusem. Ale já

měla vysvědčení ne zrovna podle mých představ. První týden jsme jeli k babičce a tam byl plakát s nápisem ČEŘÍNEK FEST a pod tím: vystupuje TOMÁŠ KLUS,

RYBIČKY 48... a já začala znovu věřit, že se sejdu s KLUSEM! I když ty známky nestály za nic, tak mi to nedalo a mamky jsem se zeptala: „Mami, pojedeme na ČEŘÍNEK FEST?“ A mamka řekla: „Jo, pojedeme.“ A já byla strašně šťastná. A tak jeden pátek jsme se sbalili a jeli na ČEŘÍNEK, protože tam máme babičku. Když jsme tam přijeli, tak mamka už měla lístky, které už byly prý vyprodané. Když přijel taťka, tak jsme šli na ČEŘÍNEK FEST. Měli tam různé atrakce, například bazén, tetování, malování na obličej. Pak jsem se zakecala s taťkou a najednou mamka a Martin zmizeli a pak CRRR, zvoní

taťkovi telefon. Mamka říká: „Pojďte za námi.“ Tak jsem běžela za mamkou a vidím, jak můj bratr objímá TOMÁŠE KLUSE. Šla jsem za nimi a on si se mnou začal povídat a já nevěděla, co mám říct. Ale potom jsem se rozpovídala a TOMÁŠ taky. Ale pak šel zvučit a já šla za taťkou. O hodinu později vystoupil a já jsem byla šťastná. Tomuhle já říkám zážitek. A moc děkuji mamce a taťkovi, že mě tam vzali!

Bára

Byl jsem na svatbě v Irsku

V pátek jsme jeli večer na letiště do Prahy. Zašli jsme si pro letenky a čekal jsem s rodinou na letadlo. Když jsem s rodinou nastoupil, seděl jsem u okén-

ka. Měli jsme mezipřistání v Londýně. A odtud jsme letěli do Irska. Cesta trvala přes 2 hodiny. V sobotu jsme jeli na pobřeží Atlantského oceánu. Já jsem tam i vlezl, ale jsem z toho nachlazený. Pak byla svatba. K obědu byla svíčková a v 16:00 hodin jsme jeli na večerní hostinu. Měli švédské stoly, kde jsem se moc přejedl. V neděli v 6:00 hodin irského času jsme už čekali na letišti a odletěli znovu s mezipřistáním v Londýně do České republiky. V Irsku se vdávala moje teta Léňa.

Ondra

Letošní prázdniny byly jedny z nejlepších. Proč? Asi protože se za ty poslední dva měsíce odehrálo spousta dobrého. Na začátku prázdnin jsem jela na tábor. Jezdím tam každé prázdniny, už od tří a půl let. Mám to tam moc ráda, vždy se těším na to, na co se těším každý rok. Na vodu, kamarády a na to, co tam spolu prožijeme. Na konci týdne přišlo to, na co se nikdo netěší, a to bylo loučení a odjezd. Všichni brečeli. 15. srpna jsem odjížděla do Anglie. Cesta autobusem byla fajn. Když jsme dorazili do Francie na kontrolu, tak jsme viděli, jak nakládají dva uprchlíky. Kontrola proběhla v pořádku, ale chvílku to vypadalo, že si tam chtějí Ondru nechat. Když jsme pak najížděli na loď, začala jsem mít trochu strach, na lodi mi nebylo zrovna nejlépe, ale zvládla jsem to. Pak jsme dorazili do Velké Británie. A rozzářily se mi oči. Byla jsem ráda, že tam jsem. Viděli jsme spoustu různých a krásných památek. Byli jsme ubytováni u super rodiny. Teda aspoň nám tam neskákali zajíci jako klukům, kteří měli pod domem metro. Chodili jsme do školy, tam to bylo super. Když byla přestávka, tak jsme dělali s Ondrou kraviny. Bylo to tam úžasný. Cesta zpátky byla taky super. Byli jsme s Ondrou a Rostou v autobuse jediní z dětí vzhůru. A poslouchali jsme hudbu ve sluchátkách a trsali jsme. Když jsem přijela domů, tak mamka nebyla doma. Druhý den jsem jela na mistrovství světa v mažoretkách. Tak jsem stále vyhlížela mamku, protože tam měla přijet, jenže pořád nepřicházela a my už čekali na schodech, protože jsme byli skoro na řadě. Najednou přišla mamka. Nemohla mě najít, tak jsem zavolala: „Mami!“ a sáhla na ni, aby se otočila. A ona začala brečet a já skoro taky. Mistrovství jsem si užila. Poslední týden jsem strávila na čtyřkolce. Strašně mě to baví. Jezdím už od mala. Zajímavé bylo, že když jsem dělala hodiny na šterku, tak to bylo pohodě, a když na trávě, tak jsem se převrátila. Tyto prázdniny byly božské.

Anička

Letošní prázdniny začaly naší rodinnou dovolenou ve Rtyni v Podkrkonoší. Prožili jsme tam týden a jezdili na výlety. Celý den jsme strávili na Adršpašských skalách, kde jsme potkali skály připomínající například hlavu lvice, indiána, Krakonošův zub, želvu a největší skála byla Starosta a Starostová. Navštívili jsme i vojenskou pevnost Hanička. Tato pevnost byla postavena v průběhu 2. světové války. V této válce nebyla nikdy Němci dobytá. Než jsme se dostali do podzemí, museli jsme sejít 96 schodů. Nachází se zde spousty chodeb, některé dlouhé až 500 metrů. Ještě jsme navštívili Babiččino údolí, kde jsme se koupali pod splavem. Velmi pěkný byl i zámek v Opočně. Náš pronajatý dům byl pěkně vybaven. Dvě velké koupelny, prostorná kuchyň a krásný krb v obývacím pokoji. Na zahradě byl bazén se saunou a posezení

s grilem, kde jsme každý večer grilovali. Občas jsme si zahráli ping-pong. Byla to skvěle strávená dovolená.

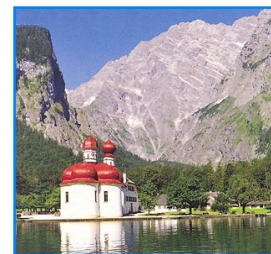
Aleš

Byl jsem na Orším hnízdě

Když mi babička oznámila, že pojedu na Orlí hnízdě, byl jsem nadšen. Vstával jsem ve 3 hodiny ráno, taťka nás dovezl na autobus od Štef-
la. Když jsme vyjeli, byla tma, tak jsem si ještě pospal. Za několik hodin jsem viděl krásné hory a za chvíli jsme byli u Orlího hnízdě. Orlí hnízdě byla Hitlerova čajovna. Hitler dostal Orlí hnízdě jako dárek, když mu bylo 50 let. Hitler byl na Orším hnízdě jenom sedmkrát. Orlí hnízdě je ve výšce 1834 metrů. A teď se vrátíme k mému zážitku. Přijeli jsme autobusem na parkoviště.

Když jsme vystoupili, tak jsme hned nastoupili do nějakého speciálního autobusu a vyjeli nahoru. Trvalo to 20 minut, vystoupili jsme a jeli kousek výtahem. Když jsme vyjeli na vrch do Hitlerovy čajovny, tak jsme se šli podívat na vyhlídku. Byl krásný výhled, ale za chvíli nastala mlha, že nešlo vidět ani na krok. Po několika hodinách jsme sjeli dolů a jeli do přístaviště. Tam jsme pluli loďkou po jezeře Konigsee na poloostrov, kde stál kostel Svatého Bartholoma. Na poloostrově jsme pobýli jen 30 minut a jeli zpátky do přístaviště. V přístavišti jsme si koupili suvenýry, pak nasedli do autobusu a jeli do krásného místa Kongssee Seelande. Nakonec jsme nastoupili do autobusu a jeli domů, kam jsme přijeli s babičkou v 1 hodinu ráno. Sice dlouhá cesta, ale stálo to za to.

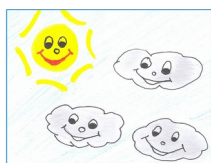
Honza

Exkurze do hodiny matematiky

Hrátky s draky 1

Nebojte se, nejde o žádnou sedmihlavou saň, ale o obyčejné papírové draky, kteří ožívají ve větru právě v těchto podzimních měsících. Osmáci si s takovými draky pohráli v hodině matematiky sice jenom na papíře, ale přitom si osvěžili hned několik svých matematických dovedností. Někteří přítomní si troufli na dané téma i trochu zaveršovat. Klíčová slova, která se měla v textu objevit, byla: BAREVNÝ, VYSOKO, VÍTR, LÉTAL. Následuje několik ukázek tvorby našich mladých literátů. Posuďte sami, jak se jim dařilo.

Barevný dráček
létal jak mráček.
Vysoko a vysoko chtěl,
ale vítr řekl: "To jsi sněl!"
(autor si nepřál být zveřejněn)

Dráček, dráček Motoráček
lítal po obloze jako datel dřaváček.
Barevný byl dost,
jen ten vítr nebyl boss.
Chtěl výš a výš,
jen dítě ho táhlo níž a níž.
Rosťa P.

Pořád slyším tvůj hlas,
když létal kolem mě.
Je to jako andělský prach,
jako nebeský vítr.
Létal vysoko a křičel,
nechápal jsem proč.

Tak jsem utíkal,
a když jsem tě nakonec potkal
a uviděl tě, tak jsem koktal.
Tvůj hlas je barevný a líbezný
jako hlas princezny.
Rosťa F.

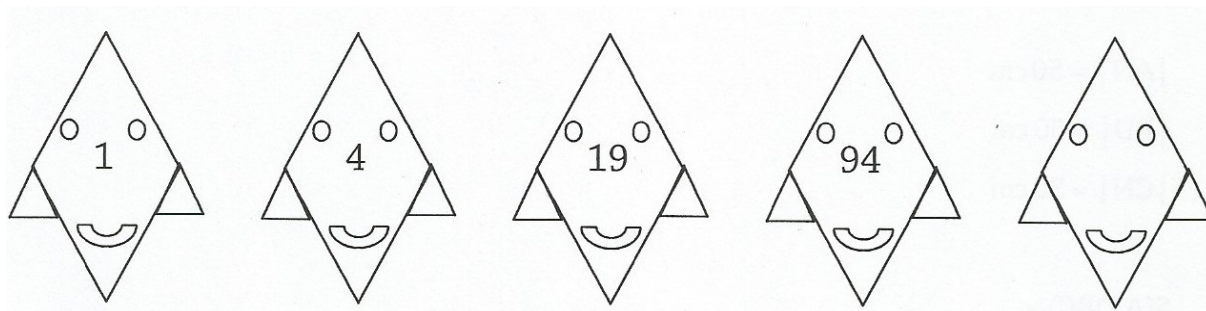
Je podzim,
chlapeček ve větru létal,
pouštěl barevného draka,

ve vysokém větru létal,
do rybníku ostře padal.
Tonda

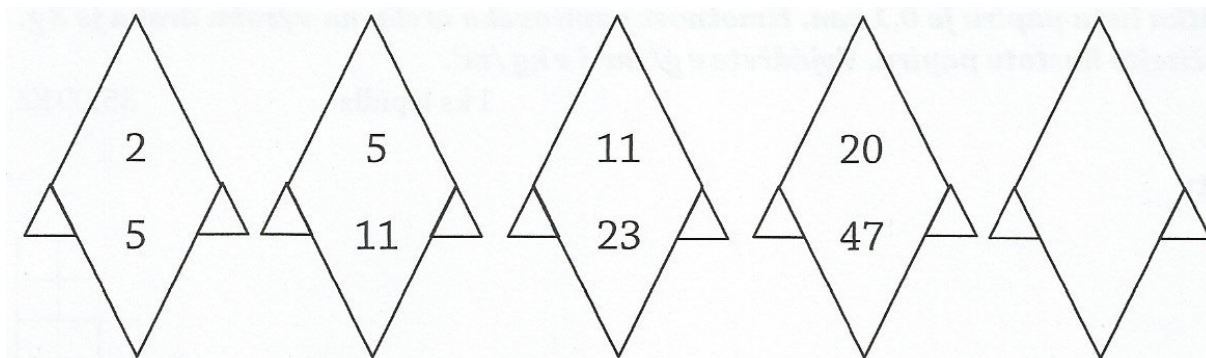
Hrátky s draky 2

Pokud byste chtěli vyzkoušet na vlastní kůži, jak mohou člověka draci pěkně potrápit, máte možnost. Následují dvě ukázky z matematických úkolů, které řešili sedmáci a osmáci v rámci projektu Hrátky s draky. Hodně štěstí.

1. **Drakovi se při točení na větví, kde uvízl ve větru, zamotala hlava natolik, že zapomněl jedno číslo. Víte, které číslo to je?**

2. **Doplňte tuto číselnou řadu, která je vytvořena podle určitého pravidla:**

září
2015

Šestý ročník se představuje

Eliška Mám ráda psy a mám jednoho doma. Moje oblíbená barva je fialová. Bydlím v O. a mám tam kamarádky. Mám šíleného kocoura Mikeše, který pořád leze po střeše k sousedům. Ráda hraju tenis. Nebaví mě matematika. Bojím se hadů, sršní a pavouků.

Sabina Mám 4 sourozence, mám ráda oranžovou barvu. Mám psa. Baví mě malovat. Nemám ráda koprovou polévku. Baví mě výtvarná výchova a tělocvik.

Bára Ahoj, jmenuji se Barbora a bydlím v O., kde máme rodinný domek. Mám jednoho bratra, jmenuje se Martin. Taky máme psa a kocoura. Moje nejoblíbenější barva je oranžová a nemám ráda žlutou. Ale nejraději nosím černé oblečení. Moje mamka je kuchařka a tatka pracuje v THK. Mám ráda tortillu a mám ráda multivitamin jako pití.

Alžběta Jsem Alžběta. Bydlím v M. Doma máme dva psy, tři kočky a dvě slepice. Moje nejlepší kamarádky se jmenují Anežka a Kačka.

Honza Bydlím v P. Rád soustružím a vyřezávám. Hraju trochu baseball. Moje oblíbená barva je zelená. Baví mě jezdit na kole a ve škole mě baví dějepis.

Matěj Ahoj, jmenuji se Matěj, bydlím v M. Z barev se mi líbí černá, zelená, žlutá. K jídlu mám rád vše kromě hub, jinak sním všechno. Myslím, že z nás budou dobří kamarádi. Z předmětů mě baví vesmír, přírodověda a tělocvik. Nejsem moc povídavý, ale občas si povídám. Baví mě počítače, jízda na kole, ale hlavně mě nejvíc ze všeho baví plavání. To jsem uměl už ve čtyřech letech a začalo mě to hodně bavit. A chtěl bych, aby se se školou jezdilo zase do Jihlavy na plavání.

řsk

ZŠ a MŠ Staré Hobzí

e-mail: skola.hobzi@dac.cz
www.skolahobzi.cz